

- a) Utgångspunkt i Cotonou-avtalets regelverk.
- b) Stärkt regional integration i ESA-regionen.
- c) Asymmetri i liberaliseringen av handeln och tillämpningen av handelsrelaterade åtgärder och handelspolitiska skyddsinstrument.
- d) Särskild och differentierad behandling av de minst utvecklade länderna bland ESA-staterna, med särskild hänsyn till länder som saknar kust och små östater, även när det gäller nivån och takten för liberaliseringen av handeln.
- e) Variabel geometri som tillåter en ESA-stat som har möjlighet till det att gå längre i liberaliseringen av handeln och ligga före i tidsplanen.
- f) En inkludering av tillämpningen av bestämmelserna för utvecklingssamarbete så att de minst utvecklade länderna bland ESA-staterna som inte har möjlighet att ingå ett tullavtal kan dra fördel av alla aspekter i avtalet, särskilt samarbetet inom ekonomi och utveckling i detta interimsavtal.
- g) Möjlighet för de minst utvecklade länderna bland ESA-staterna som ännu inte lämnat in erbjudanden om sänkt tullsats att, efter undertecknandet av interimsavtalet, göra det på samma eller flexibla villkor och fullt ut dra fördel av dess bestämmelser.
- h) Möjlighet för ESA-staterna att bibehålla regionala preferenser mellan sig själva och med andra afrikanska länder och regioner, utan att det innebär någon skyldighet att utsträcka preferenserna till EG.

Kapitel II – Handelsordning för varor

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Artikel 5 – Mål

Målen för handelssamarbetet ska vara följande:

- a) Ett tullfritt marknadstillträde utan kvoter för varor med ursprung i ESA-staterna när de säljs till EG-marknaden på en säker, långsiktig och förutsägbar grund.
- b) Främjande av handel mellan parterna och en ökning av exportinriktad tillväxt för att möjliggöra integreringen av ESA-länderna i den globala ekonomin.
- c) Gradvis liberalisering av varumarknaden i ESA-regionen i enlighet med de villkor som fastställs i detta avtal.
- d) Upprätthållande och förbättring av villkoren för marknadstillträde för att säkra att alla ESA-stater får det bättre och inte sämre.

Artikel 6 – Tillämpningsområde

1. Bara de avtalsslutande ESA-stater som förtecknas i bilaga II har åtaganden enligt detta kapitel.
2. EG-partens åtaganden enligt detta kapitel ska bara tillämpas på varor som har sitt ursprung i de avtalsslutande ESA-stater som förtecknas i bilaga II.
3. I detta kapitel och när det gäller beslut som antagits enligt detta kapitel ska hänvisningar till de avtalsslutande ESA-staterna eller till varor som har sitt ursprung i de avtalsslutande ESA-staterna bara gälla de avtalsslutande ESA-stater som förtecknas i bilaga II.
4. Om en avtalsslutande ESA-stat som inte förtecknas i bilaga II vill ansluta sig till kapitel II, ska den anmäla detta till AEP-kommittén. AEP-kommittén är behörig att ändra bilaga II.

5. AEP-kommittén får besluta om eventuella övergångsåtgärder eller ändringar som är nödvändiga för att underlätta ett sådant tillägg av avtalsslutande ESA-stater i bilaga II.

Avdelning II – Fri rörlighet för varor

Artikel 7 – Tullar

Vid hänvisning till avskaffandet av importtullar, avses med tullar varje form av tull eller annan påлага som påförs vid eller i samband med import av en vara – inbegripet varje form av extraskatt eller extrapåлага i samband med sådan import – med undantag av

- a) avgifter som motsvarar interna skatter som påförs både importerade och lokalt tillverkade varor i enlighet med bestämmelserna i artikel 18,
- b) antidumpnings- och utjämningsåtgärder i enlighet med bestämmelserna i artikel 19 och skyddsåtgärder i enlighet med artikel 21, samt
- c) avgifter och andra pålagor som tagits ut i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.

Artikel 8 – Klassificering av varor

Klassificeringen av varorna i handel som omfattas av detta avtal ska vara den som anges i varje parts respektive tulltaxenomenklatur i överensstämmelse med systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat *HS*). De avtalsslutande ESA-staterna kommer att använda nomenklaturen för Gemensamma marknaden för östra och södra Afrika.

Artikel 9 – Bastullsats

Den bastullsats på vilken de gradvisa sänkningarna ska tillämpas ska för varje produkt vara den tullsats som anges i parternas respektive tidsplan för avveckling av tullarna.

Artikel 10 – Avgifter och andra pålagor

De avgifter och andra pålagor som avses i artikel 7 c ska till sitt belopp vara begränsade till den ungefärliga kostnaden för tillhandahållna tjänster och får inte utgöra ett indirekt skydd för inhemska produkter eller en beskattning av importen av skattefinansiella skäl. De ska grundas på specifika satser. Handelsrelaterade avgifter och pålagor får inte tas ut för konsulära tjänster.

Artikel 11 – Tullar på produkter med ursprung i ESA-staterna

Produkter med ursprung i ESA-staterna ska importeras tullfritt till gemenskapen enligt de villkor som anges i bilaga I.

Artikel 12 – Tullar på produkter med ursprung i Europeiska gemenskapen

1. Tullarna på import av produkter med ursprung i gemenskapen ska sänkas eller avskaffas i enlighet med tidsplanen för tullliberalisering i bilaga II, som ska innehålla tidsplanerna för varje avtalsslutande ESA-stat eller grupp av avtalsslutande ESA-stater.
2. Parterna får göra ändringar i tidsplanerna för tullliberalisering i bilaga II i syfte att harmonisera dem med hänsyn till regionala integrationsprocesser.
3. Eventuella nya tidsplaner för liberalisering av tullar på import av produkter med ursprung i Europeiska gemenskapen som lämnas in efter det att förfarandet för ratificeringen av detta avtal har inletts kan fogas till bilaga II till detta avtal efter beslut av AEP-kommittén.

Artikel 13 – Ursprungsregler

I detta kapitel avses med *som har sitt ursprung* sådana produkter som uppfyller ursprungsreglerna i protokoll 1 till detta avtal. När det gäller det heltäckande avtalet om ekonomiskt partnerskap, och under perioden efter det att detta avtal trätt i kraft men innan

det heltäckande avtalet om ekonomiskt partnerskap trätt i kraft, ska parterna se över bestämmelserna i detta protokoll i syfte att ytterligare förenkla dem. Vid en sådan översyn ska parterna beakta ESA-staternas utvecklingsbehov, utvecklingen av teknik, produktionsprocesser och alla andra faktorer, inklusive pågående reformering av ursprungsreglerna, som kan medföra att bestämmelserna i detta protokoll behöver ändras. Varje sådan ändring ska göras genom ett beslut av AEP-kommittén.

Artikel 14 – Frysningssklausul

Om inte annat sägs i artikel 12 är parterna överens om att inte öka de tullar som tillämpas på produkter som importeras från den andra parten.

Artikel 15 – Tullar och exportskatter

1. Utom i de fall som anges i bilaga III och under den tid avtalet gäller ska parterna inte införa några nya tullar eller skatter på eller i samband med export av varor till den andra parten utöver sådana som påläggs likadana produkter avsedda för intern försäljning.

2. AEP-kommittén får undersöka en begäran från en avtalsslutande ESA-stat om en översyn av varuförteckningen i bilaga III.

Artikel 16 – Förmånligare behandling genom frihandelsavtal

1. På de områden som omfattas av detta kapitel ska EG-parten bevilja de avtalsslutande ESA-staterna sådan förmånligare behandling som följer av att EG-parten blir part i ett frihandelsavtal med tredje part efter det att detta avtal har undertecknats.

2. På de områden som omfattas av detta kapitel ska de avtalsslutande ESA-staterna bevilja gemenskapen sådan förmånligare behandling som följer av att de avtalsslutande ESA-staterna blir part i ett frihandelsavtal med någon betydande handelspartner efter det att detta avtal har undertecknats.

3. Bestämmelserna i detta kapitel ska inte innebära någon skyldighet för parterna att ömsesidigt utvidga en eventuell förmånsbehandling som gäller till följd av att en av dem är part i ett frihandelsavtal med tredje part när detta avtal undertecknas.

4. Bestämmelserna i punkt 2 ska inte tillämpas på de handelsavtal som de avtalsslutande ESA-staterna har med andra afrikanska länder och regioner.

5. Med frihandelsavtal avses i denna artikel ett avtal som avsevärt liberaliserar handeln och som i väsentlig grad undanröjer eller avskaffar all diskriminering mellan eller bland parterna, genom att befintliga diskriminerande åtgärder undanröjs och/eller att nya diskriminerande åtgärder eller mer diskriminerande åtgärder förbjuds, antingen när detta avtal träder i kraft eller enligt en rimlig tidsplan.

6. Med betydande handelspartner avses i denna artikel varje utvecklat land, eller ett land som under året innan det frihandelsavtal som avses i punkt 2 trädde i kraft stod för mer än 1 procent av varuexporten i världen, eller en grupp av länder som agerar individuellt, kollektivt eller genom ett frihandelsavtal och som under året innan det frihandelsavtal som avses i punkt 2 trädde i kraft tillsammans stod för mer än 1,5 procent av varuexporten i världen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ För denna beräkning ska officiella uppgifter från WTO om de främsta varuexportörerna på världsmarknaden (utom handel inom EU) användas.

Avdelning III – Icke-tariffära åtgärder

Artikel 17 – Förbud mot kvantitativa restriktioner

Utom i de fall som anges i bilagorna I och II till detta avtal ska alla förbud eller restriktioner vid import, export eller försäljning för export vid handel mellan parterna, med undantag för

tullar, skatter och avgifter enligt artikel 7, oavsett om de införts i form av kvoter, import- eller exportlicenser eller andra åtgärder, avskaffas när detta avtal träder i kraft. Inga nya sådana åtgärder får införas.

Artikel 18 – Nationell behandling vid intern beskattning och interna regleringar

1. Importerade produkter med ursprung i den andra partens territorium får varken direkt eller indirekt bli föremål för interna skatter eller andra interna avgifter som är högre än dem som direkt eller indirekt tillämpas på likadana inhemska produkter. Parterna får inte heller på annat sätt tillämpa interna skatter eller andra interna avgifter så att den inhemska produktionen skyddas.

2. Importerade produkter med ursprung i den andra partens territorium ska beviljas en behandling som inte är mindre förmånlig än den som beviljas för likadana inhemska produkter när det gäller lagar, bestämmelser och krav som rör försäljning, saluföring, inköp, transport, distribution eller användning på den inhemska marknaden. Bestämmelserna i denna punkt ska inte utgöra något hinder för tillämpning av differentierade interna transportavgifter som grundas uteslutande på ekonomisk användning av transportmedlen och inte på i vilket land produkterna har sitt ursprung.

3. Ingen av parterna får införa eller bibehålla någon intern kvantitativ reglering rörande blandning, bearbetning eller användning av produkter i bestämda kvantiteter eller proportioner, vilken direkt eller indirekt kräver att en bestämd kvantitet eller proportion av någon produkt som omfattas av regleringen måste vara av inhemskt ursprung. Parterna får inte heller på annat sätt tillämpa interna kvantitativa regleringar så att den inhemska produktionen skyddas.

4. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra att subventioner utbetalas enbart till inhemska tillverkare, inbegripet utbetalningar som härrör från inkomsterna av interna skatter eller andra avgifter, som uttagits enligt bestämmelserna i denna artikel, samt subventioner i form av statliga inköp av inhemska produkter.

5. Bestämmelserna i denna artikel ska inte tillämpas på lagar, bestämmelser, förfaranden och praxis som reglerar offentlig upphandling.

6. AEP-kommittén kan besluta att tillåta en avtalsslutande ESA-stat att göra avsteg från bestämmelserna i denna artikel för att främja inrättandet av inhemsk tillverkning och skydda en industri som nyligen startat sin verksamhet. I samband med detta ska hänsyn tas till de avtalsslutande ESA-staternas utvecklingsbehov, och särskilt till behoven och problemen i de minst utvecklade länderna bland ESA-staterna.

7. En förteckning över preliminära undantag återfinns i bilaga III. Sådana undantag beviljas de berörda avtalsslutande ESA-staterna under de tidsperioder som fastställs i samma bilaga.

Avdelning IV – Handelspolitiska skyddsåtgärder

Artikel 19 – Antidumpnings- och utjämningsåtgärder

1. Med förbehåll för bestämmelserna i denna artikel ska ingenting i detta avtal förhindra EG-parten eller de avtalsslutande ESA-staterna att, enskilt eller gemensamt, anta antidumpnings- och utjämningsåtgärder i enlighet med relevanta WTO-avtal. Vid tillämpning av denna artikel ska ursprunget fastställas i enlighet med parternas ursprungsregler som inte medför förmånsbehandling.

2. Innan slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder införs på produkter som importeras från ESA-staterna ska EG-parten överväga möjligheten med konstruktiva lösningar enligt gällande WTO-avtal.

3. Om en myndighet på regional nivå har vidtagit en antidumpnings- eller utjämningsåtgärd för två eller fler avtalsslutande ESA-stater, ska det finnas ett enda forum för rättslig prövning, inbegripet överklaganden.

4. I de fall där antidumpnings- eller utjämningsåtgärder kan vidtas på lokal eller regional och nationell nivå, ska parterna se till att sådana åtgärder inte vidtas samtidigt mot samma produkt av regionala eller lokala myndigheter å ena sidan och nationella myndigheter å den andra.

5. Innan EG-parten påbörjar en eventuell utredning ska den underrätta de exporterande avtalsslutande ESA-staterna om att den mottagit ett väl underbyggt klagomål.

6. Bestämmelserna i denna artikel ska gälla för alla utredningar som påbörjas efter det att detta avtal har trätt i kraft.

7. Bestämmelserna i denna artikel ska inte omfattas av detta avtals bestämmelser om tvistelösning.

Artikel 20 – Multilaterala skyddsåtgärder

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna artikel, får detta avtal inte förhindra de avtalsslutande ESA-staterna och EG-parten från att anta åtgärder i enlighet med artikel XIX i GATT 1994, WTO-avtalet om skyddsåtgärder och artikel 5 i WTO-avtalet om jordbruk. Vid tillämpning av denna artikel ska ursprunget fastställas i enlighet med parternas ursprungsregler som inte medför förmånsbehandling.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska EG-parten mot bakgrund av de övergripande utvecklingsmålen i detta avtal och med tanke på den begränsade storleken på ESA-staternas ekonomier undanta import från ESA-staterna från eventuella åtgärder som vidtas i enlighet med artikel XIX i GATT 1994, WTO-avtalet om skyddsåtgärder och artikel 5 i WTO-avtalet om jordbruk.

3. Bestämmelserna i punkt 2 ska gälla under fem år från och med den dag då detta avtal träder i kraft. Senast 120 dagar innan denna tidsperiod löper ut ska AEP-kommittén se över hur bestämmelserna fungerar mot bakgrund av ESA-staternas utvecklingsbehov, i syfte att avgöra om de ska tillämpas under ytterligare en tid.

4. Bestämmelserna i punkt 1 ska inte omfattas av detta avtals bestämmelser om tvistelösning.

Artikel 21 – Bilaterala skyddsåtgärder

1. En part får efter att ha undersökt alternativa lösningar vidta tidsbegränsade skyddsåtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 17, på de villkor och i enlighet med de förfaranden som fastställs i den här artikeln.

2. Sådana skyddsåtgärder som avses i punkt 1 får vidtas om importen av en produkt med ursprung i den ena parten till den andra partens territorium ökar så mycket och sker under sådana förhållanden att den förorsakar eller riskerar att förorsaka

a) allvarlig skada för inhemsk industri som tillverkar likadana eller direkt konkurrerande produkter på den importerande partens territorium, eller

b) störningar i en sektor av ekonomin, särskilt om dessa störningar orsakar betydande samhällsproblem eller svårigheter som skulle kunna leda till en allvarlig försämring av den importerande partens ekonomiska situation, eller

c) störningar på marknaderna för likadana eller direkt konkurrerande jordbruksprodukter⁽¹⁾ eller i de mekanismer som reglerar dessa marknader.

⁽¹⁾ I denna artikel avses med jordbruksprodukter de produkter som omfattas av bilaga I till WTO-avtalet om jordbruk.

3. Sådana skyddsåtgärder som avses i denna artikel får inte gå utöver vad som krävs för att förhindra eller avhjälpa den allvarliga skada eller störning som avses i punkterna 2 och 5 b. Den importerande partens skyddsåtgärder får endast utgöras av en eller flera av följande åtgärder:

a) Ett upphävande av en ytterligare sänkning av importtullen för den berörda produkten enligt vad som föreskrivs i detta avtal.

b) En höjning av tullen på den berörda produkten upp till en nivå som inte överstiger den tull som tillämpas på andra WTO-medlemmar.

c) Införande av tullkvoter för den berörda produkten.

4. Om importen av en produkt som har sitt ursprung i en eller flera avtalsslutande ESA-stater ökar så mycket och sker under sådana förhållanden att den förorsakar eller riskerar att förorsaka någon av situationerna i punkt 2 för ett eller flera av gemenskapens yttersta randområden, får EG-parten, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3, vidta kontroll- eller skyddsåtgärder begränsade till den eller de berörda regionerna i enlighet med förfarandena i punkterna 6–9.

5. a) Om importen av en produkt som har sitt ursprung i Europeiska gemenskapen ökar så mycket och sker under sådana förhållanden att den förorsakar eller riskerar att förorsaka någon av situationerna i punkt 2 för en avtalsslutande ESA-stat, får den avtalsslutande ESA-staten i fråga, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3, vidta kontroll- eller skyddsåtgärder begränsade till det egna territoriet i enlighet med förfarandena i punkterna 6–9.

b) En avtalsslutande ESA-stat får vidta skyddsåtgärder om en produkt med ursprung i Europeiska gemenskapen till följd av en tullsänkning importeras i sådana ökade mängder och under sådana förhållanden att det orsakar störningar eller riskerar att orsaka störningar i en industri under utveckling som tillverkar produkter av samma eller direkt konkurrerande slag. Denna bestämmelse gäller för länder som inte tillhör de minst utvecklade länderna i högst tio år och för de minst utvecklade länderna i högst femton år från det att detta avtal trätt i kraft. Åtgärderna måste vidtas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i punkterna 6–9.

6. a) Sådana skyddsåtgärder som avses i denna artikel få bara upprätthållas så länge som det krävs för att förhindra eller avhjälpa sådan allvarlig skada eller allvarliga störningar som anges i punkterna 2, 4 och 5.

b) Sådana skyddsåtgärder som avses i denna artikel får inte användas under längre tid än två år. Om de omständigheter som föranledde införandet av skyddsåtgärder fortsätter att råda får åtgärderna förlängas med ytterligare högst två år. Skyddsåtgärder som de avtalsslutande ESA-staterna eller en avtalsslutande ESA-stat vidtar, eller åtgärder som gemenskapen vidtar och som är begränsade till ett eller flera av dess yttersta randområden, får emellertid tillämpas under högst fyra år och får förlängas med ytterligare högst fyra år om de omständigheter som föranledde införandet av skyddsåtgärderna fortsätter att råda.

c) För sådana skyddsåtgärder enligt denna artikel som vidtas under längre tid än ett år ska det finnas tydliga bestämmelser om en stegvis avveckling som ska vara slutförd senast när åtgärdernas giltighetstid löper ut.

d) Om en produkt tidigare varit föremål för en sådan skyddsåtgärd som avses i denna artikel, får någon ny skyddsåtgärd inte tillämpas på importen av denna produkt under en period av minst ett år från det att den första åtgärden upphört att gälla.

7. Vid tillämpning av ovanstående punkter gäller följande bestämmelser:

a) Om en part anser att någon av omständigheterna i punkt 2, 4 eller 5 råder, ska den genast hänskjuta ärendet till AEP-kommittén för prövning.

b) AEP-kommittén får avge rekommendationer för att åtgärda situationen. Om AEP-kommittén inte har avgett några rekommendationer för att åtgärda situationen, eller om ingen annan tillfredsställande lösning funnits inom 30 dagar efter det att ärendet hänskjutits till AEP-kommittén, får den importerande parten vidta lämpliga åtgärder i enlighet med denna artikel för att råda bot på situationen.

c) Innan EG-parten eller den berörda avtalsslutande ESA-staten vidtar några sådana åtgärder som föreskrivs enligt denna artikel, eller snarast möjligt i de fall punkt 8 är tillämplig, ska de förse AEP-kommittén med alla relevanta upplysningar som behövs för en ingående granskning av situationen i syfte att nå en för båda parter godtagbar lösning.

d) Vid valet av skyddsåtgärder enligt denna artikel ska i första hand de åtgärder väljas som minst stör avtalets tillämpning.

e) Alla skyddsåtgärder som vidtas enligt denna artikel ska omedelbart anmälas till AEP-kommittén och bli föremål för regelbundet samråd inom kommittén, särskilt i syfte att fastställa en tidsplan för avskaffande av åtgärderna så snart som omständigheterna tillåter det.

8. Om det på grund av exceptionella omständigheter krävs ett omedelbart ingripande, får den importerande parten, som kan vara antingen EG-parten, ESA-staterna eller en avtalsslutande ESA-stat, provisoriskt vidta de åtgärder som avses i punkterna 3, 4 och/eller 5 utan att kraven i punkt 7 behöver uppfyllas. Ett sådant ingripande får göras under högst 180 dagar om åtgärderna vidtas av EG-parten och 200 dagar om åtgärderna vidtas av ESA-staterna eller en avtalsslutande ESA-stat, eller om åtgärderna som vidtas av EG-parten är begränsade till ett eller flera av de yttersta randområdena. Varaktigheten av varje sådan provisorisk åtgärd ska räknas som en del av den ursprungliga perioden och av varje förlängning av denna enligt punkt 6. Om sådana provisoriska åtgärder vidtas, ska alla inblandade parter intressen beaktas. Den importerande parten ska underrätta den andra parten och omgående hänskjuta ärendet till AEP-kommittén för prövning.

9. Om en importerande part gör importen av en produkt till föremål för ett administrativt förfarande som syftar till att snabbt skaffa fram information om hur handelsflödet utvecklas och detta kan medföra att de problem som avses i denna artikel uppstår, ska den omgående underrätta AEP-kommittén.

10. WTO-avtalet får inte åberopas för att förhindra en part från att anta skyddsåtgärder enligt denna artikel.

Avdelning V – Administrativa bestämmelser

Artikel 22 – Särskilda bestämmelser om administrativt samarbete

1. Parterna är överens om att administrativt samarbete är av största vikt för tillämpning och kontroll av den förmånsbehandling som beviljas enligt detta kapitel och understryker sin beslutsamhet att bekämpa oegentligheter och bedrägeri i samband med tullar och tullfrågor.

2. Om en part på grundval av objektiva uppgifter har konstaterat bristande administrativt samarbete och/eller en oegentlighet eller ett bedrägeri, får parten tillfälligt avbryta förmånsbehandlingen av den eller de berörda produkterna i enlighet med denna artikel.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska med bristande administrativt samarbete bland annat avses

a) att skyldigheten att kontrollera den eller de berörda produkternas ursprungsstatus åsidosätts upprepade gånger,

b) att kontroll i efterhand av ursprungsintyg eller meddelande av kontrollresultaten upprepade gånger nekats eller otillbörligen fördröjts, eller

c) att tillstånd att, inom ramen för det administrativa samarbetet, på plats kontrollera äktheten av handlingar eller riktigheten av uppgifter som är av betydelse för att kunna bevilja den berörda förmånsbehandlingen upprepade gånger nekats eller otillbörligen fördröjts.

4. Vid tillämpningen av denna artikel kan det fastställas att oegentligheter eller bedrägeri föreligger bland annat om varuimporten snabbt och utan tillfredsställande förklaring ökar så att den överstiger den andra partens normala produktionsnivå och exportkapacitet och det finns objektiva upplysningar om oegentligheter eller bedrägeri i detta sammanhang.

5. För tillfälligt avbrytande av förmånsbehandlingen ska följande villkor gälla:

a) Den part som på grundval av objektiva uppgifter fastställt en underlåtenhet att tillhandahålla administrativt samarbete och/ eller en oegentlighet eller ett bedrägeri ska utan otillbörligt dröjsmål anmäla detta till AEP-kommittén tillsammans med de objektiva uppgifterna och, på grundval av alla relevanta upplysningar och objektiva fastställanden, inleda samråd i AEP-kommittén i syfte att finna en för båda parter godtagbar lösning.

b) Om parterna har inlett ett sådant samråd i AEP-kommittén och inte har kunnat enas om en godtagbar lösning inom tre månader efter anmälan, får den berörda parten tillfälligt avbryta förmånsbehandlingen av den eller de berörda produkterna. Ett tillfälligt avbrytande ska utan otillbörligt dröjsmål anmälas till AEP-kommittén.

c) Ett tillfälligt avbrytande enligt denna artikel får inte gå utöver vad som krävs för att skydda den berörda partens ekonomiska intressen. Det får gälla under en period av högst sex månader, som dock får förlängas. Beslut om att tillfälligt avbryta förmånsbehandlingen ska omedelbart efter antagandet anmälas till AEP-kommittén. Det tillfälliga avbrytandet ska regelbundet tas upp till behandling i AEP-kommittén, särskilt i syfte att upphäva detta så snart förutsättningarna för dess tillämpning inte längre uppfylls.

6. Samtidigt med anmälan till AEP-kommittén enligt punkt 5 a i denna artikel ska den berörda parten offentliggöra ett meddelande till importörerna i sitt officiella kungörelseorgan. Där ska det anges att ett bristande administrativt samarbete och/eller en oegentlighet eller ett bedrägeri har konstaterats för den berörda produkten på grundval av objektiva uppgifter.

Artikel 23 – Behandling av administrativa fel

Om de behöriga myndigheterna gör ett misstag vid sin hantering av exportförmånsordningen, särskilt vid tillämpningen av bestämmelserna i protokoll 1 om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoderna för administrativt samarbete, och misstaget får konsekvenser när det gäller importtullar, får den part som drabbas av dessa konsekvenser begära att AEP-kommittén undersöker möjligheterna att vidta lämpliga åtgärder för att råda bot på situationen.

Artikel 24 – Tullvärdeberäkning

1. Artikel VII i GATT 1994 och WTO-avtalet om tillämpning av artikel VII i GATT 1994 ska gälla vid beräkning av tullvärde i handeln parterna emellan.

2. Parterna ska samarbeta i avsikt att uppnå en gemensam syn på frågor som rör beräkning av tullvärde.

Kapitel III – Fiske

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Artikel 25

1. Parterna erkänner att fiske utgör en central ekonomisk resurs i ESA-regionen, lämnar ett avsevärt bidrag till de avtalsslutande ESA-staternas ekonomier och har stor potential för